

USNESENÍ

Obvodní soud pro Prahu 10 rozhodl samosoudkyní Mgr. Pavlínou Štěpánovou ve věci

- žalobců:
- a) **Dominik Duka**, narozený 26. 4. 1943
bytem Hradčanské náměstí 56/16, 118 00 Praha 1
zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Procházkou
sídlem AK Pobřežní 394/12, 186 00 Praha 8
 - b) **Mgr. Antonín Juriga**, narozený 4. 8. 1974
bytem K poště 414, 252 67 Tuhoměřice
zastoupený advokátem Mgr. Janem Kramperou
sídlem Pobřežní 394, 186 00 Praha 8
 - c) **Ing. Linda Dolečková**, narozená 30. 12. 1975
bytem Pod Valem 842, 252 43 Průhonice
zastoupená advokátem Mgr. Janem Kramperou
sídlem Pobřežní 394, 186 00 Praha 8

za účasti vedlejšího účastníka na straně žalobců:

Arcibiskupství pražské, IČO 00445100
sídlem Hradčanské nám. 16, 119 02 Praha 1
zastoupená advokátem Mgr. Janem Kramperou
sídlem Pobřežní 394, 186 00 Praha 8

proti

- žalovaným:
- 1) **Kverulant.org o. p. s.**, IČO 28925165
sídlem Pražská 1148, 102 00 Praha 10
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Hromkem
sídlem Vinohradská 34/30, 120 00 Praha 2
 - 2) **Ing. Vojtěch Razima**, narozený 6. 12. 1968
bytem Pražská 1148/59, 102 00 Praha 10 - Hostivař
 - 3) **Jan Urban**, narozený 27. 3. 1951
bytem 270 23 Roztoky

o ochranu osobnosti,

o návrhu žalobce a) na nařízení předběžného opatření proti žalovanému 1)

takto:

- I. **Zamítá se** návrh ze dne 18. 10. 2021, kterým se žalobce a) proti žalovanému 1) domáhal, aby bylo nařízeno následující předběžné opatření:
 1. Společnosti Kverulant.org o.p.s., IČO 28925165, se sídlem Praha 10, Pražská 1148, PSČ 10200, sp. zn. O 659 vedená u Městského soudu v Praze, se ukládá, aby z článku „KARDINÁL DUKA TUNELUJE CÍRKEVNÍ MAJETEK“ uveřejněného na adrese <https://www.kverulant.org/cases/kardinal-duka-tunelujecirkevni-majetek-ii/> odstranila následující pasáže:

Zákon o evidenci skutečných majitelů

V úterý 1. června 2021 začal platit nový zákon o evidenci skutečných majitelů. Mezi hlavní změny, které přinesl, patří zpřesnění definice skutečného majitele, relativně vysoké finanční a korporátní sankce při porušení stanovených povinností a automatický průpis informací z různých rejstříků, včetně rejstříku nadačního. V souladu s tímto zákonem tak byl Dominik Duka společně s dalšími lidmi zveřejněn v rejstříku skutečných majitelů jako majitel Nadace Arietinum.

Evidence skutečných majitelů

[Přihlásit](#)

Skuteční majitelé podle všech údajů

Název subjektu: *

Identifikační číslo: *

Spisová zn.: *

vedená u:

* Vypíšte alespoň jedno z polí: **Název subjektu**, **Identifikační číslo**, **Spisová zn.**.

Max. počet zobrazených položek:

Typ hledání v názvu:

Vyhledávat údaje:

Počet nalezených skutečných majitelů: 15 - [Vytknout seznam](#)
Údaje platné ke dni 3. června 2021

Jméno:	DOMINIK DUKA	Angažmá:	skutečný majitel
Název subjektu:	Nadace Arietinum	IČO:	097 45 670
Spisová značka:	N 1880 vedená u Městského soudu v Praze	Den zápisu:	19. prosince 2020

a

Pozemky v Bohnicích za 170 milionů korun

Pozemky v Bohnicích mají celkovou výměru 21 648 m² a Dukově nadaci je darovací smlouvou věnovala v srpnu 2021 Římskokatolická farnost v Bohnicích. Pozemky jsou z velké části volné a stavby tam stojící jsou lehké skladové haly, které je možno snadno zbořit. Pozemky jsou v metropolitním plánu uvedeny jako zastavitelné území a toto označení koresponduje i s platným územním plánem. Kverulant po konzultaci s developery odhaduje cenu těchto pozemků na částku nejméně 170 milionů korun.

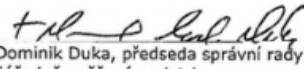

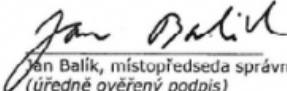
Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Tauchmanová

Jak už bylo uvedeno, je podle církevního práva, každý z farářů stojící v čele farnosti podřízen striktní poslušností svému diecéznímu biskupovi. V tomto případě právě Dominikovi Dukovi. Velmi zjednodušeně lze shrnout, že Duka daroval pozemky sám sobě. Výmluvně to dokládá podpisová doložka předmětné darovací smlouvy. Za obdarovaného i za zřizovatele dárce jsou tam podepsáni tři naprosto shodní lidé:

V Praze dne _____

Obdarovaný / Nadace Arietinum

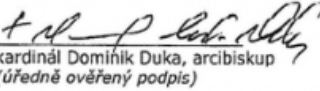

Dominik Duka, předseda správní rady
(úředně ověřený podpis)

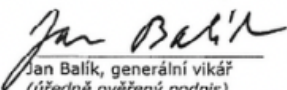

Jan Balík, místopředseda správní rady
(úředně ověřený podpis)

Mgr. Antonín Juriga, člen správní rady
(úředně ověřený podpis)

V Praze dne _____

Zřizovatel Dárce / Arcibiskupství pražské

kardinál Dominik Duka, arcibiskup
(úředně ověřený podpis)

Jan Balík, generální vikář
(úředně ověřený podpis)

Mgr. Antonín Juriga, výkonný ředitel
(úředně ověřený podpis)

PROHLÁŠENÍ O PRAVOSTI PODPISU NA LISTINĚ NEDEPSANÉ ADVOKATEM
Běžné číslo knihy o prohlášeních o pravosti podpisů
015327469,470,474,482/2021/C

Já, níže podepsaný Mgr. Vojtěch Falus, advokát se sídlem Pobežní 394/12, Karlín, 186 00 Praha 8, zprosaný v seznamu advokátů vedeném Českou advokátní komorou pod ev. č. 17319, prohláším, že tuto listinu přečetl znovu vlastnoručně ve 3 vyhotoveních podepsal:

1) Mgr. Antonín Juriga, nar. 4. 0. 1974, bytem K Potůč 414, Praha - západ, jehož totožnost jsem zjistil z OP č. 212406498.
2) ThDr. PhDr. Jan Balík, nar. 1. 8. 1965, bytem Hradčanské náměstí 63/16, Praha 1 - Hradčany, jehož totožnost jsem zjistil z OP č. 209441004.
3) Dominik Duka, nar. 26. 4. 1942, bytem Hraůvčanské náměstí 66/16, Praha 1 - Hradčany, jehož totožnost jsem zjistil z OP č. 211642789.
4) Pavel Klimeš, nar. 20. 2. 1920, bytem Kodyské náměstí 640/11, Praha 8 - Kobylisy, jehož totožnost jsem zjistil z OP č. 211842789.

Poděpený advokát tímto prohlášením o pravosti podpisů nepopíráje správnost ani pravdivost údajů uvedených v této listině, ani její soulad s právními předpisy.

V Praze, dne 23. 8. 2021

Mgr. Vojtěch Falus
advokát

podpisová doložka darovací smlouvy z 23. 8. 2021

Ani s tímto převodem majetku církve na privátní nadaci se Kverulant odmítl smířit, a proto se v říjnu 2021 znovu obrátil na Svátý stolec s dopisem, že Duka pokračuje ve vyvádění církevního majetku mimo církev a že tak znovu porušil kanonické právo. Kverulant chce věřit, že Vatikán konečně prohlásí Dukovi transakce za neplatné a konečně jmenuje do Prahy lepšího pastýře.

- Společnosti Kverulant.org o.p.s., IČO 28925165, se sídlem Praha 10, Pražská 1148, PSČ 10200, sp. zn. O 659 vedená u Městského soudu v Praze, se ukládá, aby z internetové adresy <https://www.kverulant.org> odstranila článek s názvem „Kardinál Duka pokračuje v převodu církevního majetku na svoji privátní nadaci“, který je uveřejněný na adrese <https://www.kverulant.org/article/kardinal-duka-pokracuje-v-prevodu-cirkevniho-majetku-na-svoji-privatninadaci/?fbclid=IwAR0OWmRooWEoog3HDI5PwGRkGhfxCy8QD-5WlwKF1CDYIGbXOdfcRGLYNtQ>.
- Společnosti Kverulant.org o.p.s., IČO 28925165, se sídlem Praha 10, Pražská 1148, PSČ 10200, sp. zn. O 659 vedená u Městského soudu v Praze, se ukládá, aby z profilu na adrese <https://www.facebook.com/Kverulant.org> odstranila příspěvek s popiskem „Kardinál Duka pokračuje v převodu církevního majetku na svoji privátní nadaci“, který je uveřejněný na adrese https://www.facebook.com/Kverulant.org/posts/4407117296021059?locale=cs_CZ%2F.

4. Společnosti Kverulant.org o.p.s., IČO 28925165, se sídlem Praha 10, Pražská 1148, PSČ 10200, sp. zn. O 659 vedená u Městského soudu v Praze, se ukládá, aby z profilu na adrese <https://twitter.com/KverulantOrg> odstranila příspěvek s popiskem „Kardinál Duka pokračuje v převodu církevního majetku na svoji privátní nadaci“, který je uveřejněný na adrese <https://twitter.com/KverulantOrg/status/1448047576100446208?s=20>.
 5. Společnosti Kverulant.org o.p.s., IČO 28925165, se sídlem Praha 10, Pražská 1148, PSČ 10200, sp. zn. O 659 vedená u Městského soudu v Praze, se ukládá, aby se zdržela dalšího šíření e-mailu s předmětem „Kardinál Duka pokračuje v převodu církevního majetku na svoji privátní nadaci“.
- II. Žalobce a) je **povinen** zaplatit České republice – Obvodnímu soudu pro Prahu 10 soudní poplatek za návrh na nařízení předběžného opatření ve výši **1 000 Kč**, a to do 15 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení na účet Obvodního soudu pro Prahu 10, č. 3703-428031/0710, VS 1711020921.

Odůvodnění:

1. Žalobce a) se podáním ze dne 18. 10. 2021 domáhal proti žalovanému 1) nařízení předběžného opatření ve znění uvedeném ve výroku I. tohoto usnesení. Ke skutkovým okolnostem odkázal žalobce a) na návrh na nařízení předběžného opatření ze dne 11. 5. 2021 vedený u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 67 Nc 4514/2021, na žalobu ze dne 11. 6. 2021 vedenou u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 17 C 209/2021, na své vyjádření ze dne 1. 7. 2021 ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 17 C 209/2021 a dále na druhý návrh na nařízení předběžného opatření ze dne 28. 7. 2021 ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 17 C 209/2021. Žalobce a) uvedl, že žalovaný 1) pokračuje v prezentování skutečností o žalobci a), které jsou zavádějící, přitom představitel žalovaného 1), a to žalovaný 2), jakožto bývalý zaměstnanec vedlejšího účastníka na straně žalobců, si svého jednání musí být dobře vědom, protože je o to více dán zájem žalobce a) na ochranu jeho práv.
2. K návrhu (v pořadí třetímu) na nařízení předběžného opatření ze dne 18. 10. 2021 žalobce a) uvedl, že žalovaný 1) vydal dne 13. 10. 2021 na svém serveru článek s názvem: „*Kardinál Duka pokračuje v převodu církevního majetku na svoji privátní nadaci*“ (dále jen „Článek 2“). V Článku 2 žalovaný 1) mj. uvádí, že: „*V úterý 1. června 2021 začal platit nový zákon o evidenci skutečných majitelů. Mezi hlavní změny, které přinesl, patří zpřesnění definice skutečného majitele, relativně vysoké finanční a korporátní sankce při porušení stanovených povinností a automatický průpis informací z různých rejstříků, včetně rejstříku nadačního. V souladu s tímto zákonem tak byl Dominik Duka společně s dalšími lidmi zveřejněn v rejstříku skutečných majitelů jako majitel Nadace Arietinum. I z tohoto zápisu české státní autority lze dovodit, že předmětná nadace není majetkem Arcibiskupství pražského, ale toliko Dominika Duky.*“. Obdobnou informaci žalovaný 1) nově zveřejnil i v původním článku, jež je předmětem řízení ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 17 C 209/2021 (dále jen „Článek 1“) ovšem bez poslední věty a tento doplnil o obrázek z evidence skutečných majitelů Nadace Arietinum (dále též jen „Nadace“). Žalobce a) uvedl, že původní Článek 1 s takto doplněným odstavcem a Článek 2 záměrně vyvolávají dojem, že Nadace je dle zákona č. 37/2021 Sb., o evidenci skutečných majitelů, soukromým majetkem žalobce a), což je závěr nepravdivý. Účelem Článku 2 je pokračovat v útocích zejména na žalobce a), jelikož Článek 2 nepřináší oproti Článku 1 žádné nové informace, pouze přebírá a parafrázuje sdělení z Článku 1. Jeho cílem tedy není realizace práva na svobodu projevu ve formě informování veřejnosti, nýbrž snaha strhnout na žalovaného 1) pozornost Článkem 2 a pokračovat v útocích na žalobce a). V Článku 2 pak žalovaný 1) nepravdivě uvádí, že ze zápisu v evidenci skutečných majitelů plyne, že Nadace není majetkem vedlejšího účastníka na straně žalobců, nýbrž majetkem žalobce a). Článek 1 i Článek 2 navíc nově obsahují informaci o převodu pozemků v pražských Bohnicích. Kromě konstatování rozlohy a charakteru pozemků obsahuje Článek 2 též pasáže jako „*Velmi zjednodušeně lze shrnout, že*

Duka daroval pozemky sám sobě.“ nebo „*Kverulant chce věřit, že Vatikán konečně prohlásí Dukovi [sic] transakce za neplatné a konečně jmenuje do Prahy lepšího pastýře.*“.

3. K osvědčení nároku na nařízení předběžného opatření žalobce a) uvedl, že svůj nárok minimálně osvědčil, neboť o tom již rozhodl Obvodní soud pro Prahu 10, když vydal Předběžné opatření (pod č. j. 67 Nc 4514/2021-63, pozn. soudu) a následně Předběžné opatření 2 (pod č. j. 17 C 209/2021-39, pozn. soudu). Žalobce a) namítl, že v Článku 1 a Článku 2 žalovaný 1) informuje, že žalobce a) byl zveřejněn jako majitel Nadace, taková informace je však zavádějící, když žalobce a) je sice zakladatelem Nadace, není však jejím beneficentem a není a ani se nemůže stát vlastníkem majetku, který je do Nadace vložen, a druhý důvod, proč je žalobce a) uveden jako skutečný majitel Nadace, je, že žalobce a) je členem orgánů Nadace, a proto tedy musí být uveden jako skutečný majitel Nadace, z čehož však nelze dovodit, že Nadace a její majetek jsou v soukromém vlastnictví žalobce a). Žalovaný 1) záměrně upravil vzhled webové stránky evidence skutečných majitelů tak, aby se žalobce a) objevil při vyhledávání na prvním místě, ač tomu tak ve skutečnosti není. Obdobné fundace pak zakládají i jiné církevní instituce, například Arcibiskupství Olomoucké založilo Nadaci Doktora Leopolda Prečana a Nadační fond ADIUVARE, kdy v obou případech jsou jako skuteční majitelé evidováni zakladatelé a členové orgánů těchto fundací, tj. mimo jiné arcibiskup olomoucký, neznamená to však, že majetek fundací je v soukromých rukou a mimo kontrolu Arcibiskupství Olomouckého. Uvedené musí být žalovanému 1) známo, neboť je obecně prospěšnou společností, tj. také fundací, a je povinen uvést skutečného majitele. Mezi skutečné majitele žalovaný 1) uvádí své zakladatele a členy svých orgánů, přičemž mezi oběma skupinami se nachází i žalovaný 2) a žalovaný 3). Za použití stejných křivých a zákeřných ataků žalovaného 1) by tudíž bylo možné tvrdit, že sponzorské dary a příspěvky darované žalovanému 1) jsou soukromým vlastnictvím žalovaného 2). Co se týče převodu pozemků v pražských Bohnicích, bylo v řízení vyjádřením papežského nuncia prokázáno, že vložením nemovitostí do Nadace neporušil žalobce a) církevní právo. Žalobce a) uvedl, že tím minimálně osvědčil svůj nárok ve věci samé.
4. K potřebě zatímní úpravy poměrů účastníků žalobce a) uvedl, že poté, co bylo proti žalovanému 1) nařízeno Předběžné opatření 2, uveřejnil žalovaný 1) na svém serveru Článek 1 doplněný o pasáž týkající se skutečného majitele Nadace a převodu pozemků v Bohnicích. Zároveň žalovaný 1) vydal Článek 2, který ještě více atakoval žalobce a), když údaje v evidenci skutečných majitelů interpretoval záměrně nepravdivě. Žalovaný 1) dále dne 13. 10. 2021 rozeslal odběratelům svého newsletteru e-mail s předmětem „*Kardinál Duka pokračuje v převodu církevního majetku na svoji privátní nadaci*“ (dále jen „Newsletter 2“). Odkaz na Článek 2 žalovaný 1) uveřejnil též na svých profilech na sociální síti Facebook a Twitter. Ze způsobu, jakým byl doplněn Článek 1 a jak byl napsán Článek 2, z popisků Článku 2 na sociálních sítích a také z rozesílaného Newsletteru 2 vyplývá snaha žalovaného 1) prezentovat zápis do evidence skutečných majitelů jako potvrzení jeho nepravdivých osočení žalobce a) a převod pozemků v Bohnicích jako porušení církevního práva, i přesto, že podle vyjádření papežského nuncia kanonické právo neporušil. Šíření dezinformace, že žalobce a) pokračuje ve vyvádění církevního majetku na svoji soukromou Nadaci, významně poškozuje osobnostní práva žalobce a). V tomto případě nemůže převážit svoboda projevu nad ochranou osobnostních práv. K omezení svobody projevu je namísto přistoupit tehdy, kdy je neoprávněný zásah do osobnostních projevů práv navrhovatele závažný a zjevný. **Závažnost** zásahu spočívá podle žalobce a) v tom, že se žalovaný 1) snaží čtenářům podsunout, že se potvrdila jeho nepravdivá nařčení, že Nadace je soukromým majetkem žalobce a), a že žalobce a) vyvádí církevní majetek do svého soukromého vlastnictví. Od právního laika nelze očekávat, aby věděl, že v případě fundací se jako skutečný majitel Nadace uvádí členové jejích orgánů a zakladatelé, nikoli beneficenti či jiné osoby, které v budoucnu Nadace podpoří a budou mít z její činnosti reálný prospěch. **Zjevnost** zásahu spatřuje žalobce a) v tom, že informování žalovaného 1) vzbuzuje dojem, že popsání skutečnosti potvrzují jeho

dřívější nepravdivé informování o krocích žalobce a) a vedlejšího účastníka na straně žalobců, jakkoli je toto tvrzení nepravdivé již jen proto, že v řízení dosud o žalobě nebylo věcně rozhodnuto. Proto je na místě přistoupit k preventivnímu předběžnému opatření, kterým bude překrucování informací znemožněno. Žalobce a) uzavřel, že Článek 2 nepřináší nic nového, když pouze parafrázuje informace z Článku 1, jež žalovaný 1) postupně doplňuje.

5. Žalobce a) svůj návrh na vydání předběžného opatření doložil listinnými důkazy – Článkem 1 v aktuální verzi, screenshotem serveru kverulant.org s aktuální verzí Článku 1, Článkem 2, screenshotem serveru kverulant.org s Článkem 2, Článkem 1 se zvýrazněnými přidanými částmi, Newsletterem 2 obsahující odkaz na Článek 2, screenshotem profilu žalovaného 1) na Facebooku obsahující odkaz na Článek 2, screenshotem profilu žalovaného 1) na Twitteru obsahující odkaz na Článek 2, výpisem z evidence skutečných majitelů Nadace, výpisem z evidence skutečných majitelů Nadace Doktora Leopolda Prečana, výpisem z evidence skutečných majitelů Nadačního fondu ADIUVARE, výpisem z evidence skutečných majitelů žalovaného 1).
6. Soud nejprve zkoumal, zda jsou splněny zákonné podmínky podle zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), který upravuje postup při nařízení předběžného opatření. Ustanovení § 75b odst. 1 a 2 o. s. ř. upravuje, že k zajištění náhrady škody nebo jiné újmy, která by vznikla předběžným opatřením, je navrhovatel povinen složit nejpozději ve stejný den, kdy podal u soudu návrh na nařízení předběžného opatření jistotu ve výši 10 000 Kč a v obchodních věcech ve výši 50 000 Kč. Nebude-li jistota složena, návrh na předběžné opatření předseda senátu odmítne. V § 75b odst. 3 o. s. ř. jsou taxativně uvedeny důvody, kdy povinnost složení jistoty pro navrhovatele neplatí. Soud ověřil, že soudní jistota ve výši 10 000 Kč byla uhrazena na účet soudu dne 18. 10. 2021, kdy byl soudu doručen též návrh na nařízení předběžného opatření, proto se soud dále zabýval návrhem na vydání předběžného opatření.
7. Podle § 102 odst. 1 o. s. ř. *je-li třeba po zahájení řízení **zatímně upravit poměry účastníků** nebo je-li po zahájení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být obrožen, může soud nařídit předběžné opatření.*
8. Ohledně podmínek pro vydání předběžného opatření stanoví § 75c o. s. ř., že nedošlo-li k odmítnutí návrhu, *předseda senátu nařídí usnesením předběžné opatření, jestliže bude **prokázáno, že je třeba, aby byly zatímně upraveny poměry účastníků**, nebo že je tu obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl obrožen, a jestliže budou alespoň **osvědčeny skutečnosti, které jsou rozhodující pro uložení povinnosti předběžným opatřením*** (odstavec 1). *O návrhu na předběžné opatření rozhodne předseda senátu bezodkladně. Není-li tu nebezpečí z prodlení, může předseda senátu o návrhu na předběžné opatření rozhodnout až do uplynutí 7 dnů poté, co byl podán* (odstavec 2). *O návrhu na nařízení předběžného opatření rozhodne předseda senátu bez slyšení účastníků* (odstavec 3). *Pro předběžné opatření je rozhodující stav v době vyhlášení (vydání) usnesení soudu prvního stupně* (odstavec 4).
9. Předseda senátu nezkoumá návrh na nařízení předběžného opatření po hmotněprávní stránce, ale posuzuje jej hlavně z procesního hlediska, konkrétně zvažuje: 1. zda je nutná zatímní úprava poměrů; 2. zda hrozí zmaření výkonu rozhodnutí (exekuce). Dospěje-li k závěru, že alespoň jeden z těchto aspektů je osvědčen, návrhu vyhoví a předběžné opatření nařídí. V dané věci se pak s ohledem na charakter požadovaného předběžného opatření může jednat pouze o posouzení prokázání nutnosti zatímní úpravy poměrů účastníků předmětného řízení, nikoli o posouzení, zda hrozí zmaření výkonu rozhodnutí (exekuce) či nikoli.
10. Zatímní úprava poměrů účastníků předběžným opatřením připadá v úvahu zejména tam, kde soud dospěje k závěru, že v důsledku jeho rychlého autoritativního zásahu vznikne méně škod, než když do konfliktu nezasáhne. Předběžné opatření je totiž výjimečný procesní institut, jehož nařízení musí soud vždy pečlivě vážit a porovnávat s intenzitou zásahu do práv toho, proti němuž návrh směřuje, nemůže-li se navíc tento účastník předem vydání předběžného opatření

bránit. Z návrhu, ve spojení s předloženými důkazy, musí prokazatelně vyplývat (být jisté), že návrhovaatel bude ve věci samé pravděpodobně úspěšný a je nutné zatímne upravit poměry účastníků.

11. Soud má za to, že v daném případě žalobce a) **neprokázal nutnost zatímní úpravy poměrů** do doby definitivního vyřešení sporu o ochranu osobnosti, ani **neosvědčil**, zda je pravděpodobné, že předběžné opatření musí být nařízeno způsobem uvedeným v návrhu na jeho vydání.
12. V dané věci stojí proti sobě v konfliktu základní lidská práva (svobody) ve smyslu Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a Listiny základních práv a svobod, tedy právo na ochranu soukromí a rodinného života a svoboda projevu a právo na informace. Přitom žádné z těchto práv a svobod nemá bez dalšího přednost a soudy jsou povinny při svém rozhodování brát ohled na ně všechna.
13. K takovému příkazu, jakého se dožaduje žalobce a) ve svém (v pořadí třetím) návrhu na nařízení předběžného opatření, mohou soudy přistoupit jen tehdy, je-li to v konkrétním případě nezbytné pro ochranu práv a svobod druhých. Přitom již Ústavní soud ve svém usnesení ze dne 24. 10. 2017, sp. zn. II. ÚS 2843/17, zdůraznil, že *preventivní (kvazicenzurní) zásah do svobody projevu spočívající v zákazu určitým způsobem se vyjadřovat, resp. šířit určité výroky, je ve svobodné demokratické společnosti krajním prostředkem ochrany osobnostních práv. Vydání předběžného opatření, jakého se domáhal stěžovatel, by tudíž připadalo v úvahu toliko v případech, v nichž by zásah do jeho osobnostních práv byl natolik závažný a měl by takovou povahu, že žádný jiný prostředek by nebyl způsobit nastolit spravedlivou rovnováhu mezi ochranou jeho práv a ochranou ústavně garantovaných práv odpůrce. Byť Ústavní soud v projednávané věci souhlasí s právním názorem obecných soudů, podle něhož byly některé expresivní výroky odpůrce hraniční, nemá zároveň ústavněprávních výhrad proti jejich právnímu závěru, že jejich intenzita (s ohledem na všechny relevantní okolnosti případu) ještě vydání předběžného opatření neodůvodňuje. Stěžovateli nicméně stále zůstává otevřena možnost bránit se proti jím napadaným výroky žalobou na ochranu osobnosti a domáhat se satisfakce.*
14. Soud tedy zkoumal, zda tvrzený neoprávněný zásah do osobnostních práv žalobce a) je natolik závažný (a také zjevný), že je namíste přistoupit k tak krajnímu prostředku, jako je preventivní (kvazicenzurní) zásah do svobody projevu žalovaného 1) předběžným opatřením.
15. Soud samozřejmě nikterak nepřehlíží, že žalobce a) je představitelem římskokatolické církve v zemi, přimase českým, kardinálem, váženou a respektovanou osobou. Nepřehlíží, že zejména nadpis Článku 1 ve znění „KARDINÁL DUKA TUNELUJE CÍRKEVNÍ MAJETEK“ a nadpis Článku 2 ve znění „Kardinál Duka pokračuje v převodu církevního majetku na svoji privátní nadaci“ je vůči žalobci a) velmi kritický, když hodnotí konkrétní kroky žalobce a) popsané jako tunelování. A nepřehlíží, že autorem (nebo strůjcem) předmětného článku je zřejmě osoba, která je propuštěným zaměstnancem vedlejšího účastníka na straně žalobců, která nyní vede s arcibiskupstvím soudní spory a jejíž objektivita je tudíž pochybná. To je ovšem jen jedna strana posuzovaného případu. Nelze totiž pominout ani to, že tématem předmětných článků je věc jednoznačně se týkající veřejného zájmu (nakládání s církevním majetkem v hodnotě stovek milionů korun) a že v člancích popisovaná skutková fakta mohou vyvolávat jisté pochybnosti či otázky. Skutečností totiž je, že byly zdarma převedeny pozemky s vysokou hodnotou z majetku církve do majetku nadace založené osobně žalobcem a). Nadace Arietinum má být sice podle zakládací listiny ovládána různými církevními hodnostáři, včetně žalobce a), ovšem předmětný článek (pravdivě) upozorňuje též na to, že v následujících pěti letech nebude možno změnit sestavu správní rady Nadace. Není zřejmé a žalobce a) to v návrhu na nařízení předběžného opatření nikterak nevysvětluje, jaké důvody vedly církev (její příslušnou součást), jejímž nejvyšším představitelem je žalobce a), k darování značného majetku právě Nadaci, jejímž zakladatelem a představitelem je rovněž osobně žalobce a). Není zřejmé, z jakých důvodů nadaci nezřídila přímo římskokatolická církev, respektive některá její instituce, a žalobce a) toto ani blíže neuvádí. A nelze přehlédnout ani skutečnost, že darované pozemky byly obratem směněny s dalším

soukromým subjektem, přičemž výhodnost této transakce pro církve žalobce a) též nikterak nevysvětluje.

16. Soud je dále povinen zohlednit skutečnost, že žalobce a) je veřejně známou osobou významně se podílející na správě věcí veřejných, přičemž je již standardní praxí soudů mezinárodních i soudů českých, že osoby veřejného zájmu jsou nuceny strpět kritické soudy stran svého jednání v širším rozsahu než „běžní smrtelníci“, kteří se na správě věcí veřejných nepodílejí. Nadto nelze přehlédnout, že žalobce a) má taktéž otevřenou cestu k šíření svých stanovisek a vysvětlení prostřednictvím médií, čímž může (i vzhledem ke své autoritě) sám výrazně zmírnit dopady předmětných článků do svých osobnostních práv. A konečně soud shledává, že předmětné články neobsahují žádné informace ze soukromé sféry žalobce a), na něž se vztahuje právo na informační sebeurčení, a že kritika žalobce a) v předmětných článcích obsažená není zjevně vulgární či bezohledná.
17. Ve světle shora uvedeného soud uzavírá, že okolnosti projednávané věci, jak tyto plynou z návrhu na nařízení předběžného opatření a z listin, kterými žalobce a) osvědčuje skutkový stav, nevedou k prozatímnímu závěru, že obsah předmětných článků představuje zjevný a vážný neoprávněný zásah do osobnostních práv žalobce a) ospravedlňující soud k vydání předběžného opatření v navrhovaném rozsahu. Za dané situace nelze v rámci požadovaného předběžného opatření upřednostnit ochranu osobnostních práv žalobce a) před svobodou slova a projevu žalovaného 1). Soud proto rozhodl tak, že návrh na nařízení předběžného opatření v celém rozsahu zamítl, jak uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení.
18. Soud ovšem zdůrazňuje, že zamítnutí návrhu na nařízení předběžného opatření neznamená, že by se žalobce a) nemohl úspěšně domáhat své ochrany a satisfakce v probíhajícím řízení o věci samé, jak upozorňuje též Ústavní soud ve shora citovaném rozhodnutí. Výsledek tohoto řízení však nelze nyní předjímat, neboť o něm může být rozhodnuto teprve až po provedení dokazování a zjištění skutkového stavu věci, nikoli ve fázi řízení o splnění či nesplnění podmínek pro nařízení předběžného opatření, v němž se rozhoduje ve zkráceném řízení a bez provádění dokazování.
19. Soud pro úplnost na závěr doplňuje, že shora uvedené závěry vyslovil již Městský soud v Praze jakožto odvolací soud ve svém usnesení ze dne 30. 6. 2021, č. j. 22 Co 137/2021-123, a to ve vztahu k původnímu znění Článku 1, jež je napaden žalobou ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp. zn. 17 C 209/2021, na ně lze tudíž též ve vztahu k napadenému Článku 2 nyní odkázat. Navíc sám žalobce a) v návrhu uvádí, že „*Článek 2 pak v tomto směru nepřináší nic nového, když pouze parafrázuje informace z Článku, který žalovaný 1 do článku podle všeho postupně doplňuje.*“. Zdejší soud tak ani s ohledem na tyto skutečnosti neshledává důvod, aby se od názoru aprobovaného Městským soudem v Praze jakožto soudem odvolacím, odchýlil.
20. O povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na vydání předběžného opatření jeho navrhovatelem, tedy žalobcem a), rozhodl soud ve výroku II. tohoto usnesení dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/91 Sb., o soudních poplatcích, s odkazem na položku 5 přílohy k tomuto zákonu. Částka uložená k zaplacení ve výroku II. tohoto usnesení pak bude zohledněna v konečném rozhodnutí o věci samé, a to v rámci rozhodování o náhradě nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 10.

Praha 22. října 2021

Mgr. Pavlína Štěpánová, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Tauchmanová